

[Foged.]

må være muligt på samme måde at fremstille en plan, et skema, som anderledes tydeligt placerer de enkelte forsikringsforhold skattemæssigt, så enhver borger tydeligt kan se, hvordan hans forsikringsforhold får indfyldelse på hans skattepligtige indkomst.

Jeg skal ikke gå yderligere i detaljer, men kun fremhæve, som jeg også sagde i min indledning, at venstre vil medvirke til hurtig gennemførelse af ligningsloven, men at det foreliggende lovforslag er så omfattende, at væsentlige problemer må tages ud til nærmere overvejelse. Vi er villige til et sådant arbejde vinteren igennem, og det kan ikke undre den højtærede finansminister, at det først og fremmest er skattefradragsretten og kapitalvindingsskattens problemer, vi har vor opmærksomhed rettet imod.

Poul Møller: Det forslag til ligningslov, vi behandler i dag, ændrer på 23 områder de bestående beskatningsforhold, og flere af disse 23 realitetsændringer i skattelovgivningen medfører helt nye skattemæssige principper af betydning for befolkningen. Regeringen vil derfor ikke kunne forlange, at en opposition inden for en ligningslovs behandlings tidsmæssigt knapt afmålte rammer vil kunne behandle alle disse spørgsmål med den saglighed og den grundighed, som må forlanges af det høje ting. Udvalget vil, så vidt jeg kan se, få 2 à 3 arbejdsuger eller ca. 10 arbejdsdage til rådighed. Det er faktisk en umulig opgave inden for denne tid at færdigbehandle lovforslaget i alle dets afsnit. Regeringens samarbejdsvilje, som vi har hørt omtalt meget i de sidst forløbne 4-5 måneder, vil derfor blive stillet på en prøve i denne sag. Ønsker regeringen et samarbejde i saglige spørgsmål og til saglige spørgsmåls løsning, må fremgangsmåden, som også det ærede medlem hr. Foged antydede det, blive den, at det, vi inden for tidsfristen kan enes om, gennemfører vi inden jul, og resten arbejder vi videre med under en fortsat udvalgsbehandling. Vil man derimod bruge sin majoritet i det høje ting til at jage disse ændringer igennem, kan man i hvert fald ikke samtidig fremstille sig som en samarbejdsvillig og samarbejdsindbydende regering.

Inden for 20 minutter er det naturligvis begrænset, hvad der kan siges om disse 23

ændringer. Alt kan ikke omtales. Det, at der er noget, som ikke omtales i mit indlæg, betyder derfor ikke, at jeg tiltræder det, lige så lidt som det kan udlægges som, at vi går imod de ændringer, jeg ikke omtaler.

Det, der i dette ligningsforslag får betydning for de fleste, er ændringen af forsørgerbegrebet. Jeg tror, det er et område, hvor vi ligger hinanden ret nær, og jeg tror, det er et område, hvor vi skulle kunne nå frem til enighed rettidigt, hvis der er fornøden vilje dertil. Fra vor side er det bl. a. for længst blevet fremhævet som nødvendigt at få ændret det mærkelige forsørgerbegreb, vi har i dag. Skal det nu løses ved behandlingen af ligningslovforslaget, må vi have besked om — og det vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister om straks — hvordan man agter at forholde sig med hensyn til forsørgerbegrebet i tjenestemandsløven og de steder i sociallovgivningen, hvor der knyttes retsvirkninger til et forsørgerforhold. Det skulle nu gerne være sådan, at det, der indføres, bliver rationelt og bliver det, der kommer til at herske i lovgivningen som helhed, så vi ikke får forskelligartede forsørgerbegreber i tjenestemandsløvsociallovgivning og skattelovgivning. Det vil formentlig også være nødvendigt, inden vi binder os under udvalgsforhandlingerne, at vi ser på forsørgerbegrebets sammenhæng med sambeskatningen. Man kommer ikke uden om, at der er en sammenhæng mellem disse to begreber. Jeg vil herom bl. a. henviser til en redegørelse, som sekretær Eggert-Møller har skrevet i tidsskriftet Revision og Regnskabsvæsen, nr. 3, 1957. Af hensyn til tiden skal jeg undlade at citere, men blot henlede ærede medlemmers opmærksomhed på denne fremstilling, som klart viser sammenhængen bl. a. mellem sambeskatningsproblemet og forsørgerbegrebet.

Jeg tror, det vil være rigtigt, at vi under udvalgsbehandlingen ser på denne afhandling, og jeg tror, vi skal gøre os klart, om vi ønsker det nye forsørgerbegreb, og om vi dermed foreløbig en årrække tager afstand fra at løse sambeskatningsproblemet. Skal vi lade sambeskatningsproblemet hvile, vil det være rimeligt, således som regeringen har foreslået det, at de tidligere forsørgere, som ikke har været forsørgere, nu kommer over i den retlige stilling, de faktisk hører hjemme i. Heri er vi enige. Det faktiske